

La creació de l'home i l'encarnació de Crist

Quina imatge i semblança que van ser atorgats a Adam? La imatge i semblança Del Déu immortal que habita en llum inaccessible que Pau es va referir a Timoteu?

El naixement Del primer home té un àmpliament utilitzat en les ficcions científiques ingredient: El temps.

Déu va dir: "Fem l'home a imatge, d'acord amb la nostra semblança; i governar sobre els peixos del mar, els ocells dels cels, a les bèsties, en tota la terra, i en tot animal que s'arrossega sobre la terra. Déu creà l'home a la seva imatge; a imatge de Déu el va crear; home i femella els va crear "(Gènesi 1:26 -27).

Per tant hem de preguntar: ¿quina imatge i semblança que es va atorgar a Adam? Déu li va donar a Adam la mateixa imatge i semblança del Déu immortal que habita en llum inaccessible que Pau es va referir a Timoteu "El que té, només ha immortalitat, que habita en llum inaccessible;? Qui cap home ha vist o pot veure, al qual sigui l'honra i el poder etern Amén "(1 Tim 6:16).; "Per tant, al Rei etern, immortal, invisible, a l'únic i savi Déu, sigui honor i glòria pels segles dels segles. Amén "(1 Tim 1:17).

No!

La imatge que se li va donar al primer home no era la imatge mateixa de Déu immortal i invisible, abans que se li va donar a Adam la imatge de Crist que havia de venir al món. Crist va venir al món dels homes en la plenitud dels temps, i era de color vermell amb la mateixa imatge que se li va donar a l'home quan ell va crear a Adam (Ga 4, 4).

L'apòstol Pau per interpretar Gènesi 1, versicle 26, ho va expressar així: "No obstant això, la mort va regnar des d'Adam fins Moisès, fins i tot en els quals no van pecar a la manera de la transgressió d'Adam, el qual és figura del que havia venir "(Romans 5:14).

Aquell que havia de venir, o La de La seva manifestació és Jesucrist, el Fill unigènit que en el principi era al si del Pare i va venir al món en la plenitud dels temps revelar al Pare als homes. És La fe que va ser revelat (Gàlates 3:23).

Adam va ser creat a imatge Del que havia de venir, i no com El Déu que habita en llum inaccessible, perquè La semblança de Déu només es concedeix als homes que reapareixen amb Crist d'entre els morts "Quant a mi, veuré el teu rostre en justícia, estaré satisfet quan desperti al teu semblança "(Salm 17:15); "Déu creà l'home a la seva imatge" (Gàlates 1:27).

Per a Jesús, El unigènit Fill de Déu va venir al món, calia que l'home natural, el primer Adam va ser creat (2 Sam 7:14; 1 Corintis 15:45). Crist va haver de ser partícip de La carn i La sang Del primer Adam perquè en tot era similar als homes (Hebreus 02:14, 17), de manera que quan es va crear a Adam, li va ser atorgat a la imatge de Crist que havia de venir el món, i no la imatge del Crist glorificat.

Déu és esperit, al seu torn, el primer Adam va ser creat en una ànima vivent, amb cos animal i sòl, de manera que Adam no tenia a l'Edèn la imatge del Déu invisible. El que Adam va posar Déu en el Edèn era la imatge del que es va fer inferior als àngels, l'home Crist Jesús (Hebreus 2: 7).

Els dons de Déu són irrevocables, així que si Déu havia donat a Adam a seu semblança seria impossible donar a Adam la natura li va atorgar. Hi hauria com Adam desvincular-se de la seva pròpia naturalesa, com els àngels que no van caure desvencilharam de la seva naturalesa (Romans 11:29).

Com o home, Jesús estava en tots els participants de les mateixes coses que els homes: carn, sang i sotmesos a les mateixes proves, però sense pecat (Hebreus 04:15).

Jesús va ser engendrat per L'esperit Sant en El ventre de Maria, diferent de La resta de la humanitat, que està en pecat perquè allunyen Déu des del seu naixement "Vaig anar posat a tu des del ventre, tu ets el meu Déu des del ventre de la meva mare" (Salm 22:10); "Si els impius-distanciat des del ventre, que es desvien des del naixement, parlant mentides" (Salm 58: 3).

Quan Déu va dir: "Fem l'home a imatge, d'acord amb La nostra semblança" (Gènesi 1:26), va començar el procés de fer l'home com ell, però aquest home similitud arriba només quan creu en Crist, pel fet que els creients han de ser conformes a la imatge de Crist "Per als que per endavant va conèixer, també els ha destinat a ser transformats segons la imatge del seu Fill, perquè ell sigui el primogènit entre molts germans" (Romans 8:29).

És causa de la similitud que se li donarà als homes que van dir a Jesús: "El meu Pare fins ara treballa, i jo treball" (Joan 05:17), encara que Déu va descansar de tota la seva obra en el setè dia (Gènesi 2: 3).

I Déu va descansar El setè dia en relació amb les obres d'aquest edifici, però pel que fa als béns futurs, és a dir, la nova criatura que no és d'aquest món, aquesta creació, el Pare i el Fill seguir treballant "Però Crist va venir, el gran sacerdot de les coses bones, pel més ampli i més perfecte tabernacle, no fet de mans, és a dir, no d'aquesta creació "(Hebreus 09:11); "I aquesta frase: Encara una vegada, indica la remoció de les coses, com coses fetes, perquè les propietats es mantenen" (Hebreus 00:27).

És per això que El profeta Isaïes va predir: "Perquè vet aquí que jo crearé nous cels i nova terra, i no hi haurà record de

coses passades, ni més vindrà al pensament” (Isaïes 65:17; Isaïes 66:22; Apocalipsi 21: 1), i cal esperar, “Però nosaltres esperem, segons les seves promeses, cels nous i terra nova, en els quals mora la justícia” (2 Pere 3:13).

És a través de L'església que Déu crea l'home a la seva semblança. Glorificat Jesús és la imatge expressa del Déu invisible (Hebreus 1: 3), i els que creuen es generen de nou com ell, així com Déu “Estimats, ara som fills de Déu, i encara no s'ha manifestat el que hem de ser, però sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és »(1 Joan 3: 2) ..

De la mateixa manera que no podem veure que totes les coses estan subjectes a Crist, per la qual cosa no és obvi com hem de ser, una cosa és certa, així com hem portat la imatge de l'animal i de la terra, portarem la imatge mateixa de l'espiritual, la semblança de Jesús glorificat Crist (Hebreus 2: 8; 2 Cor 15:48 -49).

De la mateixa manera que els que creuen en Crist estan enterrats la semblança de la seva mort, quan ressurgeixen reaparèixer en una nova criatura, esperant a ser vestit d'incorruptibilitat, com el tabernacle terrenal encara trenca (2 Corintis 5: 1 -4).

Però quan ho corruptible es vesteix a la casa que és del cel, serem com el Crist glorificat, i Crist, el primogènit de molts germans tenen Déu com Ell “el qual, sent la resplendor de la seva glòria, i la expressa imatge de la seva substància, i qui sustenta totes les coses amb la paraula del seu poder, havent fet la purificació dels nostres pecats, s'assegué a la dreta de la Majestat en les altures “(Hebreus 1: 3).

Per dur molts fills a La glòria de Déu era necessari que la Paraula de Déu va entrar en el món dels homes dels participants de totes les coses de la seva creació (Hebreus 02:10).

Per entendre La relació entre el naixement de Crist i de la creació d'Adam, el lector ha de tenir en compte que Jesús, la Paraula de Déu és preexistent. La Paraula de Déu és més gran que l'espai-temps, i en El principi La Paraula s'introduiria al món va crear totes les coses, incloent l'home de la pols de la terra amb les mans i bufà a la cara alè de vida. Ell va fer a Adam La imatge que s'havia manifestat quan teofanicament a L'edèn.

"Teofania" és un terme teològic utilitzat per descriure les manifestacions de Déu en la Bíblia que eren tangibles als sentits humans.

Déu va dir: "Fem l'home a imatge i semblança" (Gènesi 1:26), i després el Verb etern fet home a la seva imatge. Com? El Verb etern, La mateixa imatge de Déu invisible que va crear totes les coses, va prendre l'argila Del pols de La terra i va crear l'home com La imatge que ell havia de venir al món (Gènesi 1:27; Efesis 3: 9; Hebreus 1 : 3 He 01:10 -12).

Per això l'apòstol Pau va dir que Adam era La imatge Del que estava per venir, com la semblança d'aquell que va aixecar dels morts és l'herència exclusiva del cos dels membres de Crist.

Per profetitzar sobre La resurrecció de Jesús, El Rei David assenyala que l'home Crist quedarà satisfet quan la semblança de Déu va ressuscitar d'entre els morts, tal com la re-emergent amb Crist són com ell "Quant a mi, aquí tens el teu cara justícia; estaré satisfet quan desperti al teu semblança "(Salm 17:15).

Salm 8 és messiànica, parla de Crist, la Paraula eterna quan s'introdueix en el món. El Salm és un elogi a la Paraula eterna que va guanyar un nom que és sobretot nom "la qual cosa Déu també l'ha exalçat i li va donar un nom que és sobretot nom" (Fl 2, 9; Sal 8: 1).

? Jesús, en parlar als escribes i fariseus mostra que El

verset 2 del Salm 8 va dir d'ell "I ells li va dir: Sents el que aquests diuen Jesús els digué: Sí; ¿no heu llegit la boca dels nens i els nadons has mama perfeccionat la lloança? "(Mt 21:16; Lc 0:44; Sal 8, 2).

Salm assenyala que els cels, La lluna i els estels treballen de la mà de la Paraula Eterna, com es mostra per l'escriptor als Hebreus: "I: Tu, oh Senyor, al has principi fundat la terra, i el cel són obra de les teves mans. Ells periran, i tu romandràs; I tots ells, com ara roba, envellir, i s'enrotllen com un mantell, i serà canviat. Però tu ets el mateix, I els teus anys no acabaran "(Hebreus 01:10 -12; Salm 102: 25 -27).

Llavors Salm assenyala que La Paraula eterna es va introduir al món en una posició inferior als àngels, sinó fins i tot en la condició humana, el Fill de Déu va ser coronada pel Pare honra i glòria, per tot el que ha estat creat estava sota el govern de Crist "què és l'home perquè us en recordeu? i el fill de l'home perquè el visitis? Pel poc menor que els àngels van fer, i de glòria i honor. Vostè ho fa per tenir domini sobre les obres de les teves mans; Tot el vas posar sota els seus peus: ovelles i bous, tot això, i les bèsties del camp, els ocells del cel i els peixos del mar, i tot el que passa a través dels senders del mar "(Salm 8: 4 -8).

Salm 8 s'ajusta a la proposta divina continguda en el verset 26 del capítol 1 del llibre del Gènesi: "Déu digué: Fem l'home a imatge, d'acord amb la nostra semblança; i governar sobre els peixos del mar, els ocells dels cels, a les bèsties, en tota la terra, i en tot animal que s'arrossega sobre la terra "(Gènesi 1:26).

En explicar el Salm 8, l'escriptor als Hebreus mostra que l'home que "totes les coses les va subjectar sota dels seus peus", diu Crist. Els cristians en el moment que va veure Jesús en la carn no podia veure que totes les coses estaven subjectes a Crist. D'aquí l'explicació de l'escriptor als Hebreus: encara no veiem que totes les coses estan subjectes a

Crist, però, veiem que el Crist que era lleig menor que els àngels coronat de glòria i honor com el Pare sotmeses totes les coses que ell (hebreus 2: 8 -9).

Per Crist són totes les coses i per Aquell que és tot El que hi ha! És ell qui sustenta totes les coses amb la paraula del seu poder, perquè va ser fet hereu de totes les coses, i per ell va ser fet el món (Hebreus 1: 2 -3; Hebreus 2: 8 -10).